

CIJENA listu: U pretplati za čitavu god. K 36.—, za poligodište K 18.—, tromjesečno K 9.—, mjesečno K 3.—60, u maloprodaji 12 fl. pojedini broj. GLASI primaju se u upravi lista trg Custoza 1

HRVATSKI LIST

Izlazi svaki dan u 5 sati ujutro.

HRVATSKI LIST* izlazi u nakladnoj tkari JOS. KRMPOTIĆ u Puli trg: Custoza 1. Uredništvo: Sijanska ulica br. 24. — Odgovorni urednik JOSIP HAIN u Puli. — Rukopisi se ne vraćaju. Ček. rač. aus. pošt. št. 20.795.

Godina IV.

U Puli, subota 26. siječnja 1918.

Broj 918.

Grof Hertling o Wilsonovoj noti.

Berlin, 25. (D. u.) U jučerašnjoj je sjednici glavnog odsjeka državnog zbora istaknuo grof Hertling defenzivni značaj njemačko-austrijskog saveza, politiku zatvaranja sa strane Engleske te savez među Rusijom i Francuskom i njihova naoružavanja, i kazao je, kako bi bilo propuštenje dužnosti, kad ne bi i Njemačka bila nastojala oko naoružavanja u obranu proti budućim neprijateljima. Što se tiče

Alzacije-Lorene

nije se god. 1871. radilo o osvajanju tuđeg zemljišta nego jednostavno o tome, što se danas nazivlje dezankcijama. Ta je dezankcija bila god. 1871. velikom većinom glasova naročito priznana po francuskoj narodnoj skupštini. Na to je raspravljao državni kancelar o Wilsonovoj poslanici i mirovnom programu predsjednika Wilsona, te je ustanovio, kako Wilson ne govori više o potlačivanju njemačkog naroda po auto-kratskoj vladi, i kako ne opetuje više svojih prijašnjih napadaja na kuću Hohenzollern. Što se tiče

14 programnih točaka predsjednika Wilsona

izjavlja državni kancelar glede točke 1., da bi Njemačka pripravna bila, da načelno proglaši javnost pregovora o sveopćem miru. Točka 2., sloboda mora tvoriti jedan od prvih i najvažnijih budućih zahtjeva Njemačke. Tu dakle nema nikakve razlike u mišljenju. Glede točke 3., Njemačka je sporazumna s odstranjenjem svakog gospodarskog ograničenja i osuđuje gospodarski rat, koji bi nosio u sebi klice budućih ratova. O točki 4., ograničenje naoružavanja, veli državni kancelar e se može govoriti. O četirima prvim točkama Wilsonovim moglo bi dakle, tako kaže grof Hertling, bez poteškoća doći do sporazumka. Praktično provedenje točke 5., izjednačenja kolonijalnih sporova i prava, moglo bi izazvati nekoliko poteškoća. Što se tiče točke 6., ispražnjenje ruskog područja, mora da državni kancelar u ime saveznika odbije naknadno umiješavanje, kad su antantne države odbile priključenje k pregovorima. Ta se pitanja tiču samo Rusije i savezničkih vlasti. Glede točke 7., Belgije, izjavlja državni kancelar, da nasilno rasčlanjenje Belgije nije bilo nikada programnom točkom njemačke politike. Belgijsko pitanje pripada konim pitanjima, koja se u svim pojedinostima moraju riješiti putem mirovnih pregovora. O točki 8., o slobodjenju francuskog zemljišta, izjavlja državni kancelar, e su zaposjednuti dijelovi u Francuskoj važan zalog u njemačkim rukama. Ovdje također nema govora o nekakvom nasilnom rascijepanju. O uvjetima ispražnjenja treba da se sporazumi Njemačka i Francuska. O odstupu Alzacije-Lorene ne može se ni sada nikada govoriti. Točke 9., 10. i 11., talijanska pitanja medja i budućnost balkanskih država, tiču se političkih interesa Austro-Ugarske; državni kancelar prepušta raspravljanje o tim točkama austro-ugarskom ministru izvanjskih posala. Uski savez s podunavskom monarkijom jezgra je naše današnje politike i mora da bude vodeći pravac za budućnost. Tako sjajno pokušano vjerno bratstvo oružja mora također za vjeme mira posloovati, i tako ćemo mi s naše strane sve učiniti, e bi se sklopio takav mir, koji bi udovoljio opravdanim zahtjevima Austro-Ugarske. Glede točke 12., koja se tiče Turske, ne će državni kancelar, da preuzme riječi turskim državnici.

Integriteta Turske i sigurnost njezinog glavnog grada, koja stoji u uskoj svezi sa pitanjem morske užine, važni su životni interesi također i Njemačke Turska može kod toga računati na našu osobitu pomoć. Glede točke 13., Poljske, izjavlja dr. kancelar, da se antanta nije nikada kod Rusije zauzela za Poljsku, već da su Njemačka i Austro-Ugarska oslobodile Poljsku od caristične vladavine. Stoga neka se prepusti Njemačkoj, Austro-Ugarskoj i Poljskoj, da se pogledom na buduće oblikovanje ove države same medju sobom ujedine. Što se tiče posljednje točke t. j. saveza naroda, to je njemačka vlada rado pripravna, da stoji bliže temelju takvog saveza naroda. Kada budu riješena sva viseća pitanja. Na to izjavlja dr. kancelar, da govori Lloyd Georgea i Wilsona sadržavaju neka stanovita načela za sveopći svjetski

mir, koja i mi odobravamo i koja bi mogla biti izlazne točke za pregovaranja. Gdje se ali radi o konkretnim pitanjima, koja su za nas i za naše saveznike od odlučne važnosti, tu se volja za mir manje opaža. Naši protivnici neće da Njemačke unište, ali požudnim okom gledaju na djelove naših zemalja i na djelove zemalja naših saveznika. Tako govori uvijek pobjeditelj sa pobjedjenim. Drž. kancelar ističe nato, da vojnički položaj nije nikada bio tako povoljan kao sada te podsjećuje na svoj govor od 29. studenog, u kojemu je rekao, da pripravnost Njemačke na mir ne smije antanti pružiti priliku, da rat sveudilj produžuje. Ako nas naši neprijatelji na to prišle, to moraju oni nositi posljedice. Ako su vodje neprijateljskih država zbilje skloni miru, onda neka svoj program još jednom revidiraju. Ako dodju sa novim predlozima, mi ćemo ih i ozbiljno proučiti. Naš je cilj uspostava trajnog, sveopćeg mira, ali je ovaj trajni mir dotle nemoguć, dok ne bude zajamčena integriteta Njemačke, sigurnost njezinih životnih interesa i čast domovine. Do onoga vremena moramo mirno stajati jedan uz drugoga i čekati. Pobjeda će biti na našoj strani; dobar će mir doći i mora doći. (Življano odobranje.)

Iza državnog kancelara govorio je zastupnik Timborn, koji označio zahtjeve Wilsonove glede Alzacije-Lorene za neprihvatljive. Govornik govori na to o Austro-Ugarskoj te izjavlja, da on smatra nastojanje oko izgradnje saveza s podunavskom monarkijom za najvažniju političku zadaću. Svako drukčije izgrađeno, neodgovorno nastojanje bilo bi zločinom po domovinu. Socijalni demokrate Scheidemann obraća se također protiv nastojanja Sventjemaca i aneksionističke štampe, te izjavlja, kako se vlada mora odlučno obratiti protiv pokušaja da se Njemačka odeljepi od svojeg saveznika. Na to izjavlja, kako se može sklopiti skor i mir na načelu: „bez aneksija i odteta“ a za to pruža Wilsonova poslanica neko sredstvo. Vrijeme

pregovora s Amerikom i Engleskom

da je nadošlo. Naprednjak Fischbek suglašuje s državnim kancelarom glede položaja Austro-Ugarske te zaključuje: Stojimo rame o rame sa našim saveznicom. Mahnitost bi bila podražavati to prijateljstvo! Narodni liberalac Stresemann izjavlja, održanje saveza s Austro-Ugarskom da je samorazumljivo, on se međutim obraća protiv umiješavanja „Fremdenblatta“ u unutarnje njemačke odnose. Na to bje daljnje vijećanje odgođeno do sutra.

Iz austrijske delegacije.

B e č, 24. (D. u.) Odsjek za vanjske poslove u delegaciji. Govoreći o Wilsonovoj noti rekao je grof Czernin, da se sa Wilsonom ne slaže samo pogledom na velika načela, koja se tiču novog uređenja poslije rata, već da se naši nazoru približavaju i obzirom na mnoga konkretna mirovna pitanja. Što se tiče razlika, čini se ministru, da ove nijesu tako velike, da ne bi mogle dovesti do zbliženja. — Jugoslavenski je delegat dr. Korošec utemeljivao pomanjkanje pouzdanja u grofa Czernina upućujući na njegovo držanje u jugoslavenskom pitanju. Želi, da se svi saveznici izjave za mir bez aneksija i da za pregovaranja u Brestu Litovskom priznaju pravo naroda na samoodređivanje, kako bi na taj način došlo do posebnog mira sa Rusijom, koji bi bio prvi korak k sveopćem miru.

B e č, 25. (D. u.) Odsjek za vanjske poslove u austrijskoj delegaciji. Ministar vanjskih poslova odgovara na jučerašnje govore. Pogledom na predbacivanje sa strane socijalno-demokratskog govornika, da nije zapriječio, dotično da nije nastupio proti govoru generala Hoffmanna izjavlja ministar, da je smatrao posve neshodnim polemizirati proti govoru generala Hoffmannu, jer je čitav govor samo oluja u čaši vode. U Brestu Litovskom se radi ovog govora nitko uzrujao, dapače ni sam Trocki. Delegatu Daszinskom, koji je rekao, da nitko od nas ne želi mira pod svaku cijenu, odgovara grof Czernin, da vidi u ovom sadašnjem stanovištu socijalnih demokrata znatan napredak. Grof je Czernin nastavljujući rekao: Delegat je dr. Ellenbogen, upućujući na mjesto o Italiji, Rumunjskoj i Srbiji, rekao, da je moj govor bio nejasan. Ja se u ovaj predmet ne upuštam. Koji

me je hito razumjeti, taj me je razumio. Što se tiče unutrašnjih poslova Njemačke, odbijam svako raspravljanje o ovom predmetu; no ponovno upozoravam na veliku razliku u pitanju ratnih ciljeva, na koju gospoda uvijek zaboravljaju. Njemačka se ne sastoji samo iz njemačke države, iz evropskog kontinenta, njoj pripadaju i njezine velike kolonije, na koje ima pravo, da ih dobije natrag. One spadaju k njezinom posjedu te je posve razumljivo, da zaloge, koje ima u posjedu, neće prije dati iz svojih ruku, dok ne bude imala jamstva, da će opeta doći do stanja svog posjeda. U tome se Njemačka nalazi u drukčijem položaju nego mi. Mi smo tako sretni, da, izuzev dio istočne Galicije, stojimo u neprijateljskoj zemlji. U tom pogledu ne trebamo tako nužno zaloga. Delegatu dr. Ellenbogenu, koji je ministru savjetovao, neka svoje jučerašnje govore preko neutralne države pošlje Wilsonu, odgovara ministar, da je to ponešto nezrela savjet; jer ministar nije držao ovoga govora samo zato, da ga čuje odsjek, već da ga čuje i Wilson, a istodobno, kada je ministar podao izjavu, znao je već Wilson za ministrov odgovor. (Odobranje). Ministar na to odbija kao apsolutno nedopustiv izraz delegata dr. Stranskog, koji je ovaj upotrebio proti Ugarskoj, rekavši, da je ugarski ustav krparija, stvorena od slučajja.

Što se tiče kritike delegata dr. Stranskog glede utvorenja diplomacije podložne ministru, izjavlja ministar, kako on pri primanju u diplomatski zbor ne čini ni najmanje razlike izmedju građana i plemića. Ministar se čudi, da se takomalo Čeha javlja za diplomatsku karijeru. Misli li delegat dr. Stransky, da pregovori u Brestu Litovskom ne će uspjeti, jer da ih ne vodi narod s narodom, morao bi on da pripomene, da se Rusi sigurno ne bi radovali, kad bi dr. Stransky smio da sudjeluje na mirovnim pregovorima. O kritici sa strane Čeha i Jugoslavena izjavlja ministar da su delegacije ustanovan forum, i ministar da se ne može ni na koga obratiti nego na delegacije. Također u pitanju uređenja odnošaja u Češkoj, postavljenom po dr. Stranskome, ministar mora da istakne neki nesporedak. On ne vjeruje, da se o državnom pravu kraljevine Češke može raspravljati u istom mah, kad i o pravu samoodređenja naroda, a pogotovo ne u smislu boljševika. Ovi naime stoje na stanovitu, da se razdloba ima provesti do te mjere, da to ulazi i u najmanje krajeve sve do najmanjih seoca. To je stanovište, koje se ne pokriva sa državnim pravom kraljevine Češke.

Delegat Miklas predlaže: neka se ministru vanjskih poslova izreče priznanje i odobri njegov govor u svim točkama. Delegat Tomašek izjavlja, da on i njegova stranka ne mogu glasovati za prijedlog, neka se vodstvu ministarstva vanjskih poslova izreče priznanje, jer je ministar obzirom na zahtjeve češkog naroda po pravu na samoodređivanje zauzeo otklanjajuće stanovište i jer ne prihvaća predloga, da se k mirovnim pregovoranjima pritegne vijeće pouzdanika. Nato se debata zaključuje te se sjednica odgadjja do 4 sata popodne.

AUSTRO-UGARSKI RATNI IZVJESTAJ.

B e č, 25. (D. u.) Službeno se javlja: Nikakvi osobiti događaji. Poglavica generalnog stožera.

NJEMAČKI RATNI IZVJESTAJ.

Berlin, 25. siječnja. (D. u.) Iz velikog se glavnog stana javlja:

Zapadno bojište.

Izmedju Poelkappelle i Lysa, kod Lavna i s obe strane Scarpe bojna je djelatnost popodne opet oživjela. Na različitim mjestima fronte izvidnički bojevi. Na ostalim bojištima ništa nova. Prvi majstor glavnog sijela Ludendorff.

* Car u Budimpešti. 25. t. mj. stigao je car u Budimpeštu te je primio u audijenciju ministrapredsjednika Wekerlea.

* Za potpunu samostalnost Ukrajine. Ukrajinski ured javlja iz Stockholma: Samostojnici t. j. pristaje potpune samostalnosti Ukrajine, razvijaju opsežnu agitaciju za posvemašnje otcjepljenje Ukrajine od Rusije te zahtijevaju, neka ukrajinski zastupnici ne idu u rusku konstituirantu te neka se obzirom na boj sa boljševicima imenuje za Ukrajinu vojnički diktator.

IZ RUSIJE.

Petrograd, 24. (D. u.) „Pravda“ javlja, da su bolševičke čete zaposjele Poltavu, Ahtirsku i Trojeck, gdje su potukle kozake hetmana Dultova.

Petrograd, 23. P. b. a. Jedan od ubojica Šingareva i Kokoškina bio je uapšen. Poznata su imena ostalih ubojica. Očekuje se njihovo uapšenje. — Socijalni revolucionarci su zaključili održavati 23. t. mj. novu sjednicu konstituante i ne priznati njezin raspust. — U Petrogradu je bio uapšen stožer jednog bataljuna smrti, koji je bio na raspolaganje socijalnih revolucionarnih zastupnika desnice u konstituantanti. Zaplijenjeno je novog opterećujućeg materijala.

Političke vijesti.

Mirovni pokret u Pragu i u Beču.

Pod naslovom „Razlika medju mirovnim pokretom u Pragu i u Beču“, piše praški „Venkov“ u svom broju od 22. o. m. j.: U Beču je stavka dovršena, kod nas miruje danas sav posao; proglašena je jednodnevna generalna stavka. Razlika medju bečkom i praškom stavkom bude u oči. U Beču je svaka radnička stranka provadjala stavku na svoju ruku, nejedinstveno, u Pragu pak dolazi do zaustavljenja posla iza iz temelja potpune i ozbiljne priprave, a priredjuju je zajednički sve tri radničke organizacije. U Pragu demonstriraju radnici za sveopći mir, dakle za odstranjenje rata i uzroka sadašnjih teških i nesnosnih prilika. U Beču pak službeno se čitavo radništvo zadovoljava obećanjem, e će se sklopiti s e p a r a t n i m i r s R u s i j o m. No nije ni to dosta. Dr. Adler zahvalio se vladi za njezino nastojanje prigodom umirenja čitavog bečkog pokreta i prihvatio je njezine uvjete! A medju tim uvjetima jest i taj, da se reforma općinskog izbornog reda ima riješiti na štetu Čeha! Jer što obeća ministar-predsjednik dr. Seidler? E ne će dozvoliti prije rješeneje tog pitanja, ne bude li istodobno utvrđena njemačka nadvlada u češkim zemljama. Veoma je karakteristično, i za pri"te u ovoj državi veoma poučno, da niti u tom momentu nema vlada ništa na misli, do li njemačko-nacionalne želje. Na takovom eto stanovištu stoji u to veliko doba austrijska vlada. Stvar je nevjerojatna a ipak istinita! Gdje živimo?! A što vele tome njemački radnici? Neslužbeno proti tome protestiraju a službeno pak odobravaju vladine nacrt. Uopće pri toj se je stavel pojavio u u oči upadajući sporazum medju vladom i bečkim socijalističkim vodstvom. One su strane tako rekuć radile u cijelom postupanju ruku uz ruku. To ustalom priznavaju i nekogi njemački listovi. Nasuprot ide radništvo Velikog Praga svrsilodno i jedinstveno, posvema ozbiljno i neovisno za svojim glavnim ciljem, koji se zove — m i r. Ne poznaje na tom putu zaokreta ni kompromisa. Znade, što je njegovom dužnošću. Zato si i stiče potpuno odobravanje vascelog samosvijesnog prosvjeđenog češkog općinstva, koje s radništvom u svemu simpatizira. Radništvo nam takodjer dokazuje svojim pokretom, da razumije pravo značenje sadašnjeg vremena, da shvaća duh nove dobi, te da je daleko od svakog šćišnog naziranja glade težnja vascelog čovječanstva

Strah pred bolševištvom.

„Venkov“ piše u uvodniku: Ministar unutrašnjosti izjavio je u budžetnom odboru, da postoji velika sličnost izmedju grofa Czernina i Trockoga. Jedino se razilaze u shvaćanju istih stvari... Da vidimo o čem se radi. Strah pred moralnim aneksijama —! Novo geslo, novo s a š i l o pojavilo se pred vladinim „Fremdenblattem“. A što misli vladin list pod moralnim aneksijama?! Zacijelo revolucionarni pokret, koji danas razara rusko carstvo. Radi se o tome: vladin organ hoće mir s Rusijom, i znade, da naša monarhija ne će ni aneksija, ni otšteta, ali mora da osigura svoje granice, da se u monarhiju ne uvuku bolševičke ideje. Mi — veli list — ne ćemo se miješati u unutarnje prilike Rusije, a to isto tražimo i od Rusije prema nama! Ukratko „Fremdenblattu“ je mnogo stalo do toga, da se kod nas ne bi govorilo o samoodređenju naroda, o republici, o razdiobi zemljišta i odstranjenju velikog kapitala. List veli, da se sada radi o samoobrani, a mir nam mora donijeti garancije, da na mjesto vanjskih zapletaja ne će nastupiti unutarnji, da iskra sa gorućeg krova susjedne ne će skočiti na naš krov. To je briga i dužnost naših državnika. Ne treba na široko razlagati, zašto je te retke vladin organ poslao u svijet. U Brest-Litovsku konstatovano je, da se s ruske strane započela velika agitacija u vojskama centralnih vlasti, pomoću revolucionarnih letaka. O tome je govorio i general Hoffmann. Trockij je na to odgovorio, da on ne može protiv toga učiniti ništa, jer u Rusiji vlada potpuna sloboda štampe. U savezu s ovom

upadicom dogodilo se i nešto drugo. Delegati centralnih vlasti izjavili su, da se nadaju, da će centralne vlasti i Rusija nakon sklopljenog mira živjeti u miru i prijateljstvu. Na to je Trockij odgovorio, da to ne vjeruje, jer da će na prijateljske odnose naroda djelovati posve drugi utjecaji, nego sklapanje mira. Iz svega proizlazi jedno, da pregovaranje u Brest-Litovskom nije lak posao, već naprotiv, namiče veliku odgovornost.

Za deklaraciju.

Izjava.

Potpisano svećenstvo otoka Krka, Cresa i Lošinja zanosno pozdravlja mirovnu akciju Njegove Svetosti Benedikta XV. te prosi, da Sve-mogući uskori Njegov uzvišeni evandjeoski cilj: pobjedu prava i dostojanstva ljudskoga nad silom te stečevinu slobodnog razvitka za svaki narod.

Isto tako odlučno i otvoreno prihvaća historijsku deklaraciju od 30. svibnja 1917. naših narodnih poslanika u Beču, da se ujedine pod habsburškom krunom svi rastrgani dijelovi triju jednokrvnih plemena Hrvata, Slovenaca i Srba, na temelju samoodređenja naroda i kreposti starodavnih prava hrvatskoga kraljevstva. — Neka desnica Sve-mogućega blagoslovi i u životu podrži uskrsnulu ljubav i slogu tog našeg skrajno izmučenog naroda.

Slijedi 69 potpisa naših odličnih duhovnih pastira.

Hrvatice, Srkinje, Slovenke!

Novo doba svljeće svijetlu! Kroji se sudbina naroda! U ovom gigantskom hrvanju izdržaše vjerno uz bok svojih muževa, podnašahu sve tegobe rata, doprinijehše i najteže žrtve — žene.

U redu je, da sada, kad naši muževi uglašuju svoja narodna prava, daju svoj glas žene, naglasivši s njima svoju solidarnost. Na pozive, razaslane diljem doma, neka se patriotskom požrivošću i revnošću sabiru potpisati.

I ovom zgodom neka žene vrše svoju domovinsku dužnost.

Potpisani se arci neka šalju na: Jugoslavenski klub, Beč I., Parlament.

Domae vijesti.

Našemu narodu!

Doznajemo iz pouzdanog izvora, da se širi vijest, e su Slaveni začetnici strke i pokreta, koji su se ovih dana odigrali u Puli. Takove vijesti turaju u svijet u različitim krugovima osobe, za koje je naš narod ovih dana vadlo koštanje iz žeravice. Radi toga ne samo da upozorujemo, već i molimo naš narod u interesu naše sveukupne stvari, da dobro promisli svak korak, kojega učine, jer na posljednima tih pokreta već počima da trpi isključivo naš narod. Neka bude naš narod uvjeren, da naši zastupnici prate u svakom kutlću naše domovine budnim okom svakojake događaje, a da im nigdje nijesu tajne patnje našeg naroda. Ne pružajmo našim neprijateljima izliku, da iskale svoju mržnju nad nama, i da se onda raduju svojoj uspje-loj spletci.

Opravnina civilnim radnicima c. i k. mornarice. Kako razabiremo iz jučerašnje dnevne zapovjedi lučkog admiralata, dozvoljena je civilnom radništvu c. i k. mornarice sa strane ratnog ministarstva, mornarička sekcija, sve dok ne stupe u krijepost predložene nove nadnice, od 30. septembra 1917 dalje, opravnina u visini od 30 postotaka zbiljske nedjeljne zarade. Ova se opravnina ima čim prije isplatiti.

C. kr. tvrdjavni komesar saopćuje nam: Svim onim bjeguncima, koji se vrate u domovinu iza septembra 1917., te na temelju potvrde o dosadanjem uživanju bjegunačke potpore, primaju istu i u domovini, isplatit će se — kako se navršši dvomjesečni rok za daljnje uživanje ove potpore — državna potpora u visini dosadašnje bjegunačke i to za vrijeme zime, a najkasnije do 31. marča 1918. Nije potrebno predlagati novih molba.

Iz aprovizacije. U ponedjeljak započet će aprovizaciona komisija da razdijeljuje drugi obrok brašna, određen za mjesec siječanj i to 2 kg po iskaznici i 4 kg za one, koji rade težak posao. U p o n e d j e l j a k dijelit će se: u prodavaoni na Viškom trgu br. 1—2000; u prodavaoni u Albertovoj ulici br. 2001—3000 i u prodavaoni u ulici Giulia-Barbacani od 3001-4000. U t o r a k: u prodavaoni u Albertovoj ulici br. 4001—6000; u prodavaoni u ulici Giulia-Barbacani br. 6001-8000. U srijedu: Samo u prodavaoni na Viškom trgu od br. 8001—dalje.

Milodari za naše škole i Krekov spomenik. Poslao je preko uprave našeg lista gosp. dr. Frano Klaric iz, Pazina K 2.000.—, sa ovim popratnim riječima: Gradjanstvo grada Pazina dokumentirajući svoje pristajanje uz bečku (svibanjsku deklaraciju daruje kruna 1.500.— za narodne škole i kruna 500.— za Krekov spomenik, želeći ujedno, da bi ga u tom njegovom nastojanju slijedila i druga mjesta naše Krasne i Velike Jugoslavije. Darovaše: Sabrano u počast našeg Branka i Junačkih Ernestića K 200.—. Sabrano prigodom proslave imendana gdje. Antonije Stranić — Amerikan K 214.—. Sabrano prigodom nazdravice novorođenom Jugoslavenu (? Kurelić) K 172.—. Sabrano na zakusci kod I. Stranića-Stranjca K 157.—. Posujilnica K 122.—. Općinsko Glavarstvo K 121.—. Sabralo posebno društvanje prigodom zadnjeg koncerta u „Narod. Domu“ K 72.—. Polaze po K 50.—: Pravoslav Rebek, dr. Šime Kurelić, Mate Pužar iz Sv. Križa; po K 30.—: Josip Sandrin, Josip Martić; po K 20.—: Ivo Filipić, Gjuro Šverko, Rudolf Ceh, N. N. Gorican, Matija Cucančić, Ivo Ančić, Josip Mandić, Lenka Figurić, Ivan Opašić, Antun Ančić, Marija Ladavac; po K 15.—: Ante Cerovac, Karolina Pečenko, po K 12.—: A. Kariac; po K 10.—: Šime Vitanović, Ernest Peručić, N. N. Kastavac, Ivo Dorčić, Josip Stranić, N. N. iz Kanala, dr. Davorin Klunčić, Adolf Schaup, Frankola, Stanko Rodić, N. N. Lovranac, Tereza Kalokira, Josip Bačić, Josip Mišan, Josip Gortan, Rudolf Pregelj, dr. Maver, Josip Roža, Ante Septić, Ivo Galvagni, Gjuro Corazza, Mojslav Martinolić, Mate Mihaljević, dr. Sebesta, Matko Brajša, Antun Bertoša, Niko Detelić, Ladislav Hradek, Josip Turčinović, Ivanka ud. Zović, Čiro Raner, V. Koren, Sabina Dušić, dr. Krsto Abović, dr. Frano Klaric; po K 8: M. Opašić; po K 7: Ljubljanski iz Buzeta; po K 6: S. Jantel, Frano Dubrović, L. Brolh; po K 5: Petar Facchini, Gortan-Cekin, Ivan Grabar, Ivan Burić, D. Vac, Josipa Ančić, Milena Ančić, Voljin Ančić, Pavla Skrinjar, Ivanka Pečenko, Antun Rodić, Petar Matanić, Šime Ladavac; po K 4: Geo, M. Ierlico; do K 2: Jugoslaven iz Buzeta na dopustu, Albert Beletić, Franče Tokli, Franc Gregorić, Matko Dimić, Gdja. Žic, Josip Majjavac.

Sakupljeno po gosp. Antunu Sillich iz Pule, u gostioni „Amerikan“ u Pazinu K 62.—. Ukupno K 1.562.—; zadnji iskaz K 44.701.46 sveukupno K 46.263.46.— Plemenitim darovateljima, koji su na tako sjajan način manifestovali svoje pristajanje uz ideju narodnoga jedinstva svih Jugoslavena, budi naša najsrdačnija hvala! Jedino ustrajnim radom, širenjem prosvjete, organizacijom naroda, bez topova, bez barikada i bez revolucije pospješit ćemo oživotvorenje naše ideje, koja je i životnom potrebom našega naroda! Naprijed za narodne škole, za širenje pučke prosvjete i organizaciju narodne snage!

Prodaja ribe. U slučaju, da prispije riba prodavat će se ona danas. Pravo kupovati ribu imadu danas vlasnici živežnih karata počevši od broja 5101.

MALI OGLASNIK.

Kolendari za god. 1918. I to „HRVATSKI KOLENDAR“, tvrdo vezan K 240; proširan K 2.—. „MARIJIN KOLENDAR“ K 2.—, prodaje knjizara E. SCHMIDT Pula, Foro br. 12.

Zahvala.

Za mnoge iskrene iskaze saučesća primljene prigodom smrti naše nezaboravne kćeri, sestre, odnosno zaručnice

Hedvige Močnik

izričemo ovime u ime svoje i ostale rodbine najsrdačniju zahvalu. Izričito budi hvala uglednim obiteljima Gersin i Maurovich, koje su se živo zauzele i nastojale da nam u svemu prici ruci budu. Tako isto hvala Jugoslavenskoj omladini u Puli za lijepi nadgrobni vijenac i omladinskom zastupstvu, te zastupstvu i radništvu arsenalske radionice parnih kotlova, koje je prisustvovalo sprovodu. Hvala budi njezinim drugaricama, koje su položile cvijeće. Hvala svima, koji su bilo na koji način iskazali zadnju počast i dopratili nezaboravljenu pokojnicu do zadnjeg počivališta.

PULA, dne 26. siječnja 1918.

Ueviljena obitelj
Močnik i Matečić.